

paa hvert Pund Suffer, de raffinere, det vil sige, de kunne, uden at frygte Konkurrencen med indført Suffer, faae 1 p. mere for Pundet af deres Suffer, end de ellers lettelig vilde faae paa Grund af Indførslen andetteds fra, forsaavidt Udgangen dertil er aaben. Denne Bessyttelse af 1 p. pr. Pund finder Udvalget at være for høi, og jeg kan tilføie, at det ikke alene er Udvalget, men ogsaa baade den nuværende og den foregaaende Finantsminister, som finder dette; den Sidstnævnte fremlagde ogsaa ifjor for Rigsdagen en ny Toldtarif, hvori Tolden paa raffineret Suffer foresloges til 12½ Ore. Det er altsaa hele Udvalgets Mening, at man i ethvert Tilfælde ikke bør forsjømme at nedsette Tolden paa raffineret Suffer til 12½ Ore, men Flertallet finder endog, at man bør gaa lavere. De Medlemmer, der danne Flertallet, mene saaledes paa to nær, at man bør gaa ned til 12 Ore, og Udvalgets Mindretal vil gaa til 11 Ore. Det er nu en Sjønsag, hvorvidt man i den Henseende vil gaa; men vi have ellers i det Hele taget her i Rigsdagen troet at burde tage det Hensyn til den indenlandske Industri, at vi ikke pludselig ophævede den Bessyttelse, den hidtil har havt, men formindsfede den efterhaanden, indtil den tilsidst ophørte. De to Medlemmer have altsaa ment, at en Nedsettelse af Bessyttelsen til Halvdelen af, hvad den nu er, vilde være passende og mere stemmende med Rigsdagens tidligere Beslutninger i saadanne Tilfælde. Man vil derved tillige have en ganske væsentlig Fordeel, og det er nemlig den, at man da bliver staaende ikke alene ved, hvad Finantsministeren har erklæret, at han vil tiltræde, og hvad den foregaaende Finantsminister ligeledes har billiget, men man bliver ogsaa staaende ved, hvad Landstingets Udvalg i sin Betænkning har sluttet sig til. Det er derfor, at vi to Medlemmer have foreslaet 12½ Ore. Andre Medlemmer mene derimod, at der ikke er nogen sær Betænkning ved at nedsette Bessyttelsen til 1 af, hvad den nu er, og endelig har Mindretallet i Udvalget ment allerede nu strax at kunne helt borttage den. Det maa nu overlades til de Herrer's Afgjørelse, hvorledes de i den Henseende ville stille sig, og da jeg kun repræsenterer et lille Mindretal, nemlig det, som foreslaar den mest moderate Nedsettelse, vil jeg for min Part ikke gaa dybere ind paa min Betragtning af Sagen. Jeg tror heller ikke, at der i det Væsentlige kan siges mere derom, end at dette Forslag, som jeg nys tillod mig at sige, efter min Opfattelse er mest stemmende med den Fremgangsmaade, Rigsdagen ved tidligere Forhandlinger om Toldfager i Almindelighed har brugt.

Tauber: Som den ærede Ordfører bemærkede, har Udvalget med Hensyn til Hovedpunktet i denne Sag delt sig i et Flertal og et Mindretal; men forinden jeg gaar over til nærmere at

motivere dette Mindretals Standpunkt, skal jeg tillade mig som Formand for Toldudvalget paa hele Udvalgets Vegne at gjøre Thinget en Meddelelse angaaende den Maade, hvorpaa Udvalget har fremmet den almindelige Toldlov, som har været henvisst til det. Jeg skal i saa Henseende meddele en Beretning, som er affattet af Udvalgets Sekretær og vedtagen i Udvalgets Møde. Den lyder saaledes: „Den 16de November 1874 valgte Folkethinget 4 Medlemmer til at tiltræde Udvalget angaaende en midlertidig Nedsettelse af Toldafgifterne, til hvilket Forslag til Lov om Toldafgifterne er henvisst.

Samme Dag konstituerede Udvalget sig. Den 25de November vedtoges og sendtes derefter foreløbige Ændringsforslag til Finantsministeren med Anmodning om en Konference.

Den 14de og 18de December havde Udvalget Konference med Ministeren, under hvilken denne behøvede en Række Ændringsforslag og ønskede en ny Konference inden endelig Betænkningens Vedtagelse og Afgivelse. Han leverede Udvalget foreløbig et Exemplar af Lovforslaget, hvori Ændringer vare indførte, hvilket tilbageleveredes ham kort efter Juleferien til Udarbejdelse af endelige Ændringsforslag.

Ved Skrivelse af 28de Januar 1875 modtoges Ministerens Ændringsforslag.

Den 4de Februar vedtoges den foreløbige Betænkning og tilstillebes derefter Ministeren med Hensigt om en Konference.

Den 6te Marts behandlede Suffertoldloven og vedtoges om denne at søge en Konference med Ministeren. I Mødet oplyste Formanden, at han endnu ikke havde modtaget nogen Meddelelse fra Ministeren om den ønskede Konference angaaende den almindelige Toldlov.

Den 8de Marts leveredes foreløbig Betænkning om Suffertoldloven til Ministeren.

Den 10de Marts havde Udvalget Konference med Ministeren om Suffertoldloven, ved hvilken Leilighed Ministeren beklagede, at han endnu ikke kunde bestemme noget Tidspunkt for en Konference angaaende den almindelige Toldlov, paa Grund af de sidste Ugers Overlæselse af Arbejde, der har forhindret ham i at sætte sig ind i Sagens Enkeltheder.

Jeg skal tilføie, at Udvalgets Afgivelse af den foreløbige Betænkning er bleven noget forsinket ved de uheldige Forhold, som fandt Sted ved Trykkeriet navnlig i Slutningen af Januar og i Begyndelsen af Februar Maaned, netop paa den Tid, da den foreløbige Betænkning skulde afgives. Forøvrigt maa jeg paa Udvalgets Vegne bemærke, at det kun giver denne Meddelelse til Forklaring af sit eget Forhold, men at det ikke derved har til Hensigt at udtale sig om, hvorvidt der er Noget som helst at bebrejde den ærede Minister med Hensyn til Sagens Forhaling. — Efter at have gjort Thinget denne Meddelelse skal